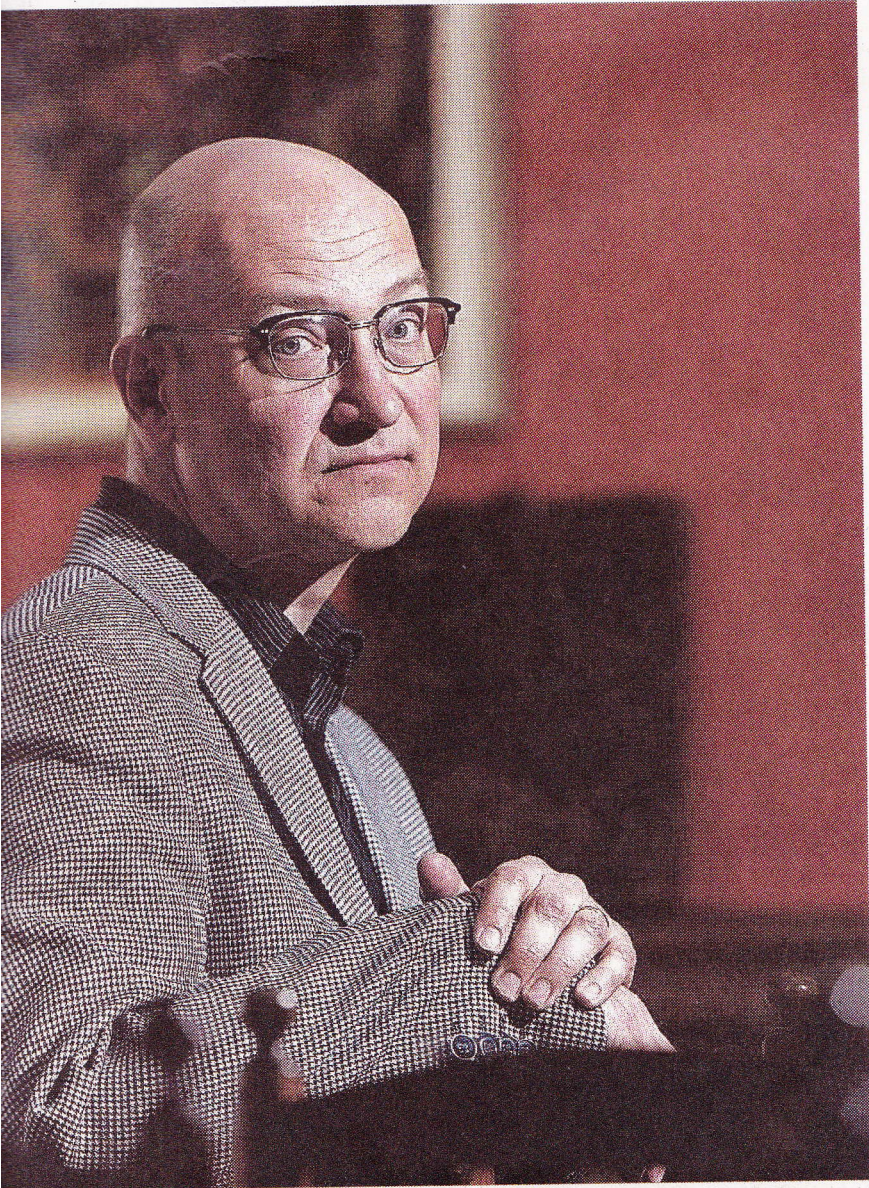

valmistuu

aluuta kymmenen vuotta.

HEIKKI SAUKKOMAA / LEHTIKUVA

A
nla

ngissä

ahden muotoi-
okuvauksen

ivideoita mm.
22-Pistepirkol-

n Ars Fennica

-palkinnon torstaina.

■ Asuu ja työskentelee Helsingissä. Perheeseen kuuluu vaimo ja 17-vuotias poika.

■ Teoksia esitelty lukuisissa merkittävissä näyttelyissä, taidemuseoissa ja videofestivaaleilla eri puolilla maailmaa. Laaja yksityisnäyttely Kiasmassa vuonna 2013.

■ Tulossa laaja retrospektiivi Bildrausch-elokuvafestivaalilla Baselissä Sveitsissä 27.–31.5.

■ Ars Fennica -palkintoon kuluva näyttely esillä Hämeenlinnan taidemuseossa 30.10.2015–6.3.2016.

■ Esille tulee noin kymmenen teosta, video- ja filmitaidetta, valokuvaa ja tekstiä.

Ollaan ihmisiksi

ELOKUVAT

MINA LAAMO

Matka minuksi

Elli, Laura ja Juulia

★★★★★

Kolme nuorta naista ja kolme eri tarinaa, joista muodostuu elokuvan keinoin yksi yhteinen ja suuri kertomus. Suuri tarkoittaa tässä tapauksessa koskettavuutta, merkityksellisyyttä ja toiveikkuutta. Kaikkea sitä, mistä ihmisyydessä pitäisi olla kyse.

Katsoja viedään tässä dokumenttielokuvassa ihan lähelle Ellin, Lauran ja Juulian arkea. He ovat samanikäisiä ja heitä yhdistää muun muassa se, että harrastavat bloggamista – itsensä ja elämänsä avaamista verkkopäiväkirjassa. Lisäksi heillä on henkilökohtaiset sosiaaliset kipupisteensä.

Ohjaaja **Mina Laamo** on onnistunut hankkimaan päähenkilöittensä luottamuksen, ja siksi katsoja pääsee näkemään, kuulemaan ja kokemaan sellaista rehellisyyttä, jota aniharvoin oikeassa elämässäkään tapaa.

Kaikki kolme päähenkilöä ovat kameran edessä intensiivisesti läsnä. He osoittavat kunnioitettavaa vahvuutta ja rohkeutta kertomalla meille yksityisen ja yhteisen tarinan, jossa käy ilmi, kuinka mainontaan ja markkinointiin sekä ihmisten brändäämiseen keskittyvä (sosiaalinen) media panee meidät salakavalasti kilpailemaan toistemme ja itsemme kanssa.

Olemme muuttumassa tuotteiksi, joiden kaupallista ja sosiaalista arvoa mitataan. Se, mitä olemme, ei ehkä olekaan ihmisyytemme mitta. Kuluttava koneisto – me – määritämme yhä armottomammin toisiamme hyötyarvon kautta.

Tätä outoa ihmiskuvaa opetetaan jo päiväkodeista alkaen muun muassa itsearviointin kautta. Kun ihmistä pienestä pitäen opetetaan samanaikaisesti jatkuvaan itsekritiikkiin ja vertailemaan orastavaa itseä muihin lajitovereihin, oppii ihminen tuijottamaan minäänsä ilman perspektiiviä.

Kuva minästä katoaa, ihminen oppii kontrolloimaan itseään sekä ensisijaisesti miellyttämään muita. Kilpailuyhteiskunta toki kai-

Matka minuksi päästää lähelle nuorten naisten elämää.

paa tällomaisia suorittajia, mutta ihminen siinä katoaa.

Matka minuksi näyttää meille huumaavan herkästi sen, mitä olemme tehneet ja tekemässä lapsille. Kun me ääliötehokkaat keski-ikäiset ja vanhemmatkin ”aikuiset” vaatimuksillamme lyhenämme lapsuutta, ovat tekojemme seuraukset usein karmaseivia.

”Olemme muuttumassa tuotteiksi, joiden kaupallista ja sosiaalista arvoa mitataan. Se, mitä olemme, ei ehkä olekaan ihmisyytemme mitta.

Mina Laamo on ohjannut upean elokuvan, jossa **Päivi Kettusen** ja **Tuomo Hutterin** kaunis kuvaus yhdistyy tyylikkäästi **Tuuli Kuittisen** oivaltavan rauhalliseen leikkaukseen. Sanallisen ja kuvallisen annin kruunaa ruotsalaisten veljesten **Pär ja Karl Fridin** sävelmaailma, josta on aiemmin päästy nauttimaan muun muassa **Pirjo Honkasalon** palkitussa **Betoniyössä**.

Tätä elokuvaa suositellaan ihan kaikille vanhemmille, koululuokille, opettajille sekä erityisesti niille nuorille, jotka ovat elämässään joutuneet kokemaan kiusaamista. Sillä **Matka minuksi** on ennen kaikkea upean toiveikas ja eheyttävä kasvutarina. JUSSI VIRRATVUORI